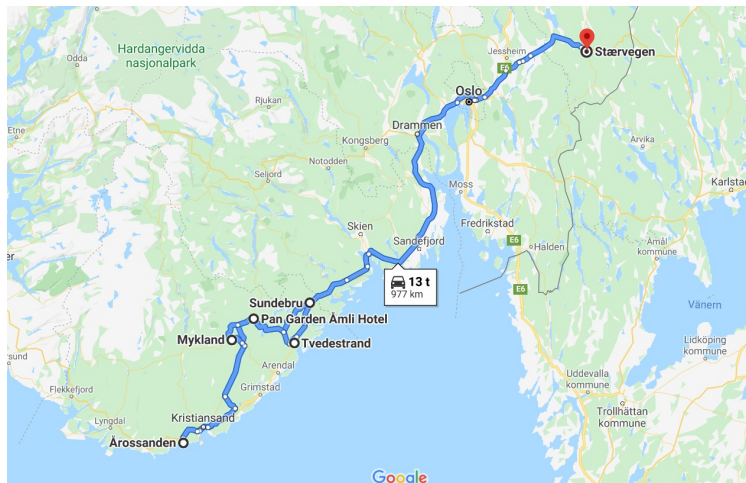

ÅMLI – ÅROS 17. – 19. JULI 2020

Vi reiste for å besøke Janette, Geir, Maren og Mathilde på hytta i Åros, som ligger i [Kristiansand kommune](#). Den lå før i Søgne kommune, men den ble slått sammen med Kristiansand den 1. januar 2020.

Dette er strekningen som vi kjørte.

Første etappe, fredag den 17. juli, var til [Pan Garden Åmli Hotel](#). Vi tok av fra E18 ved Sundebru, men da kom vi inn på en smal og svingete vei. Vi ble enige om at vi ikke skulle kjøre denne veien når vi skulle hjem.

Mye [blomkarse](#) i blomsterkassene.

Dette skiltet utenfor resepsjonen/restauranten ønsket oss velkommen.

Rommet så slik ut.

Etter at vi hadde sjekket inn og installert oss på rommet, så fant vi ut at vi skulle ha en gin&tonic før middagen. Dette er spisesalen og frokostsalen.

Her er også en bardisk og bartenderen er i gang med å lage drinkene.

Vi satte oss ute på terrassen.

Dette er utsikten fra terrassen. Den sjøen vi ser heter Vallekilen. Det er badeplass med sandstrand rett nedenfor hotellet. Vannet fra Vallekilen renner ut i [Nidelva](#) som går bak sjøen i bildet. Sigridnes ligger på andre siden av Nidelva bak skogen til venstre. Mer om Sigridnes senere.

Det sto tre campingvogner nedenfor hotellet da vi var der.

Utsikten fra rommet. Vi ser Stigvasselva før den renner ut i Valleken.

Mer utsikt. Vi ser også veien som går ned til badeplassen. Bakerst ser vi hovedveien som går forbi hotellet.

Original bokhylle på rommet.

I spisesalen er det plakater med litt av [Kirsten Flagstads](#) historie. Spisesalen heter Kirsten Flagstad salen.

Kirsten Flagstad (1895-1962) var født i Hamar men vokste opp i Kristiania. Hun ble gift med industrimannen Henry Johansen, fra Kristiansand, i 1930. Rundt 1930 ble han eier av en finerfabrikk og eiendommen Amalienborg. Amalienborg ble Kirsten Flagstad sitt hjem resten av livet. For å skaffe tømmer til fabrikk, kjøpte Johansen gårdsbruket Sigridnes, så på den måten fikk hun tilknytning til Åmli.

På lørdagen besøkte vi Janette. De har en katt som heter Milo. Det er en [Main Coon](#).

Her så vi også vill [Gulrot](#) som blomstret.

Avreisedagen tok vi bilder av en vegg med malerier av kunstneren [Monica Olsen](#).

Ett av maleriene. Under alle maleriene var det en kort tekst som er hentet fra Engvald Bakkans romantrilogi «Krossen er din»

Engvald Bakkan

Engvald Bakkan, apotekar og forfattar, var ei lågmalt forfattarrøyst frå skog- og heiebygda Åmli i Aust-Agder. Han skildra tragiske menneskelagnader frå åmlisoga i trilogien *Krossen er din* (1947–52), men kom lenge i skuggen av litteraturen frå sørlandskysten, som i lang tid definerte diktinga på Agder.

Bakkan fekk det høghengjande Gyldendals legat i 1953.

Kulturformidlar og menneskeskildrar

Bakkan hadde sterke lokal- og kulturhistoriske interesser. Alt i guttedagane hadde Engvald fått høyre gamle forteljingar av far sin, Olaf Salvesen, som verka som lærar i heimbygda. Mykje av det munnlege tradisjonsstoffet han høyrde i barndomen, tok han tak i som vaksen forfattar. Segner og soger frå heimbygda kom til å gi form til eit stædele litterært univers og namn og liv til personane i mange av romanane og novellene hans.

Bygdelivsbakgrunnen kjem tydeleg fram i romantrilogien *Krossen er din* (1947), *Gjennom Fossane* (1949) og *Regnbogen i toreskya* (1952), som av mange er rekna som det fremste verket i forfatterskapen. Åmlibygda på tidleg 1700-tal er åstaden for den dramatiske historia forfattaren spelar ut om det fredause paret frå Mjåvasstøy, enkjemannen Knut og svigerinna Inger. Dei innleier eit forhold etter at første kona til Knut, syster til Inger, er død. Inger vert med barn, misser barnet, men etterburden vert funnen, paret fordømt og forholdet rekna som blodskam etter reglane og normene den tida. Ved god hjelp frå bygdefolket greier paret å gøyne seg for kongens menn i ein mannsalder i heimeområdet på Agder, for å unngå å verte tekne etter at domen for utukt er vorten rettskraftig. Bakkan får tydeleg fram dei veldige konsekvensane val og enkelthendingar har for livet og lagnaden for mennesket i eit samfunn. I botnen på trilogien ligg segnene, men Bakkan gjorde eigne grundige kjeldestudium og arbeidde seg gjennom rettsreferata frå saka mot Inger og Knut i statsarkiva alt frå 1936, for å skape innhald til forteljingane.

Engvald Bakkan (født 20. august 1897 i Åmli i Aust-Agder, død 3. juli 1982) var en norsk forfatter og farmasøyt. Han utgav romaner og noveller med motiver og handling fra Åmli i eldre tid, blant annet trilogien *Krossen er din*, som regnes som hans hovedverk.

Så blir det frokost.

Jeg forsyner meg med maten.

Det var god mat.

Vi måtte også ha bilde av beveren før vi reiste hjem. Åmli er beverkommunen i Norge.

På vei hjemover hadde vi ikke kjørt langt før vi kom til dette skiltet.

Dette skiltet sto ved siden av det andre.

Rallaren.

Dette vanntårnet står ved jernbanelinja på [Simonstad stasjon](#) på [Treungenbanen](#). Her kunne man fylle vann på damplokomotivet. Jernbanelinja gikk mellom [Arendal](#) og [Treungen](#).

Bilde av stasjonsbygningen da den var i drift. Den ble tatt i bruk i 1910. Da [Søftestad gruber](#) ble nedlagt i 1965 ble jernbanen mellom Simonstad og Treungen nedlagt i 1967 og stasjonsbygningen ble revet.

Det er laget rasteplass her med steinbord og steinbenker. Den ble åpnet i 2010.

Her står det EN TAKK TIL Norsk Kulturminnefond
Jernbaneveket Åmli Kommune Statens Vegvesen
Bergene Holm avd Nidarå Fevik Steinindustri as

Dette monumentet står ved innkjørselen fra hoveveien.

Her står det Levert av Dugnadsgjengen og Fevik
Steinindustri as 2013.

Et vognsett står til utstilling.

En telefonkiosk trengtes på en jernbanestasjon.

?

En vekt.

Vanntårnet sett fra en annen vinkel.

Her er det stopp.

Skinnegangen mellom Nelaug og Simonstad ligger fortsatt og strekningen er ikke formelt nedlagt. Foreningen «Vanntårnets venner» ble dannet i 2007. Den har fått midler til å restaurere tårnet og området rundt.

Det vokste [Lintorskemunn](#) her.

Noen hundre meter videre står det en statue av en bever.

Da vi kom til [Nesgrenda](#) stoppet vi ved [Nes Jernverk](#). Vi parkerte til venstre her.

Jernverket ble åpnet i 1665 og nedlagt i 1959. Stiftelsen [Nes Jernverksmuseum](#) ble etablert i 1992. Det nærmeste huset er Hammeren, Det neste er Stykkboden og det nederste er Digelstålverket.

Oversiktsbilde.

Her går veien over [Storelva](#).

Ovenfor brua ligger Hammerdammen.

Nedenfor brua er det et overløpsrør.

Utsikt videre nedover elva.

Her ser vi fremst snekkerboden/resepsjonen og bakerst huset for masovnen.

Vet ikke hva slags hus dette er.

Resepsjonen.

Dette er et svært grantre.

Det vokser bringebær også her.

Jeg er på vei gjennom gangbroen til huset for masovnen.

Inne i bygget står dette bildet.

Herfra skimter vi Nes verk hovedgård.

Diverse produksjonsutstyr.

Kullkasse

Etter denne stoppen kjørte vi rett bort til E18 og deretter hjem til Kongsvinger.